

jeg maa sige, at det netop er de smaa Postanvisningsbeløb, som volder forholdsvis megen Udgift for Postvæsenet, og at det omvendt i høj Grad er paa dem, Indtægten beror. Hvis man altsaa vil formindske Indtægten af smaa Pengeforsendelser, vil det i høj Grad berøre Postvæsenets Indtægter paa denne Konto. Selvfølgelig vil noget lignende gøre sig gældende for de store Beløbs Vedkommende, men de gaar allerede i Forvejen i høj Grad udenom Postvæsenet, idet Checksystemets Indarbejdelse efterhaanden overflødiggør Postvæsenet paa dette Omraade. Det ærede Medlem henstillede endvidere, at man vilde tage op til Drøftelse Spørgsmaalet om Rabattens Størrelse ved Forhandling af Frimærker, og henstillede, at de næringsdrivende ligesom tidligere skulde kunne have Forhandling af Postfrimærker mod en Rabat, som nogenlunde honorerer deres Ulejlighed derved. Jeg vilde nødig have, at dette Spørgsmaal skulde tages op ved denne Lejlighed, men det er min Hensigt i den kommende Rigsdagssamling at fremsætte et Forslag om en ny Postlov, altsaa om Postvæsenets forretningsmæssige Organisation, og ved den Lejlighed kan man da tage Spørgsmaalet om Rabat paa Forhandling med Frimærker op til Drøftelse. Jeg tror ikke, man kan vende tilbage til den tidligere Tilstand, men forhaabentlig kan der findes en saadan Løsning, at de næringsdrivende kan være tilfredse dermed.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og videre Fremme.

Formanden: Folketingsmand Theodor Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Theodor Jensen: Den højtærede Minister begyndte sit Foredrag med at sige, at han havde forhindret, at Jernbane- og Portotaksterne under Krigen blev sat op til det, der var nødvendigt for at opnaa Dækning for Udgifterne, og angav som Begrundelse, saa vidt jeg forstod, at den nuværende Regering ikke ønskede at vise Vejen for Forretningsfolk til ogsaa at forhøje Priserne paa deres Varer. Den højtærede Minister talte i øvrigt om Forretningsfolk og deres Færd under Krigen paa en Maade, som jeg maa tillade mig at tilbagevise. Danmarks Handelsstand vil vistnok ogsaa finde det mærkeligt, at den Mand, der indtil for ganske kort Tid siden var Formand for en Handelsorganisation som Handels- og Kontoristforeningen, taler om Handel og Handelsfolk paa den haanlige Maade, som

den højtærede Minister har gjort (Modsigelse) — i alt Fald i Tonefaldet.

Med Hensyn til den højtærede Ministers Forbavelse over, at jeg som Handelsmand kunde takke for, at Portoen blev sat op, og anmode om, at ogsaa Telegraf-taksterne maatte blive sat op, vil jeg sige, at jeg tror virkelig, at den Mening, jeg har givet Udtryk, deles af den Del af Handelsstanden, som ser paa Landets Interesse, som ser, at der maa bringes et Offer der, hvor der kan bringes et Offer, og det kan der Gudskelov for Tiden bringes fra den største Handelsstands Side. At man kan forbavses derover, synes jeg, er mærkeligt. De Forretninger, der gøres under de nuværende Forhold, er af den Beskaffenhed, at det ikke spiller nogen Rolle paa Budgettet, om et Brev koster nogle faa Øre mere eller mindre. Det er meget væsentligere — og Handelsstanden ønsker paa de rette Steder at gøre opmærksom derpaa —, at der gøres noget for, at Statskassen kan komme i den Forfatning, den helst skulde være i.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Det vilde være lettere for mig at svare det ærede Medlem, hvis han vilde citere, hvad jeg skal have udtalt i Retning af Haan overfor Handelsstanden.

Sigurd Berg: Det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (Kristiansen) udtalte, at han mente, jeg ikke havde Ret i den Betragtning, at Portoforhøjelsen for Bladenes Vedkommende i Almindelighed vilde blive kastet over paa Publikum. Hvem skulde ellers udrede den? Det ærede Medlem gav en meget drastisk og berettiget Skildring af de Vanskeligheder, som mange Blade kunde være i, og naar de ikke kan udrede denne Forhøjelse, ved jeg ikke anden Vej for dem end at henvende sig til Publikum for at faa Pengene ind i Kassen igen. Det vil aldeles utvivlsomt gaa paa den Maade, og jeg mener, det er rigtigt og nødvendigt at fastslaa dette, dobbelt nødvendigt, naar man hører Udtalelser som dem, man nu har hørt fra Ministerbordet om Pressens Stilling overfor hele dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem glædede sig over, at Lovens Gyldighed skulde udløbe den 31. Marts, hvis, sagde det ærede Medlem, det bliver muligt at lade den udløbe. Jeg tror, det vilde være rigtigere, om vi sagde, som det er, at der ikke er nogen som helst Udsigt til, at disse Takster kan bortfalde den 31. Marts, at ikke et eneste